

מדוע לא להשתמש בפרשנויות חיצוניות:

1. צריך לזכור כי כל הפירושים שנעשו לספר תורת משה, הם פירושים מאוחרים שהסופר המקראי לא מכיר, ולכן הם זרים לו. הווה אומר, הם "עבודה זרה". זו עובדה ואין טעם להתווכח¹.
2. על הקורא לזכור כי ספר התורה כתוב עברית, ולכן, כל מה שהקורא צריך לדעת, זה את השפה.
3. הספר ניתן לעם², והעם עצמו מחויב לו ולכן; 1. כל אחד (גם מפשוטי העם) יכול להבין מה כתוב בו. 2. אף אחד לא יכול לקחת אחריות על ההבנה של אדם אחר. כלומר, האדם אחראי לעצמו.
4. כאשר הקורא פונה לעזרת פרשנים חיצוניים, הוא למעשה מכניס דעות של אנשים אחרים בינו ובין הסופר המקראי, ובכך מפספס את הקשר הישיר עם הסופר המקראי (איסור על "אלוהים אחרים").
5. כאשר הקורא חושב שהוא זקוק להסברים, הרי בתור ברירת מחדל, הוא ממעיט בערך הדעה של הסופר ובערך של עצמו הוא (איסור "אנוכי").
6. הסופר המקראי אמר בברור לא להוסיף ולא לגרוע³. כלומר, ברור לסופר שהעבודה שלמה והיא איננה צריכה עזרה או תוספות.
7. ספר תורת משה הוא ספר לעבודה עצמית, והיא התמודדות של כל אחד עם עצמו ("בראשית" = הדברים הכתובים מתחוללים בתוך הראש של האדם), השענות על מפרשים חיצוניים, תופסת ("גונבת") – לאדם במוח – נפח של זיכרון פנוי, שהיה יכול לשמש להכלת דברי הסופר עצמו.

עד כאן ברור שאסור ואין צורך בפרשנויות חיצוניות, אם כך, מדוע הן נוספו, מדוע הקורא באופן טבעי ניגש לקרא דעה אחרת על הכתוב?

1. האדם הוא יצור שנמצא בתהליך (התפתחות), וחלק מהתהליך הוא לימוד, וחלק מהלימוד הוא ניסיון, וחלק מהניסיון הוא טעות. כדי להימנע מהטעות, חלק גדול מבני האדם באופן טבעי (חרדה), מוותרים בכלל על הניסיון. ואם מוותרים על הניסיון, הרי כפועל יוצא, מוותרים גם על הלימוד, ובלי לימוד אין התהליך/התפתחות.
2. החרדה (באופן טבעי⁴) מניעה את האדם לחפש פתרונות⁵, ככול שהרגש (חרדה) חזק יותר – כך האדם ירצה פתרונות מהירים יותר. פתרונות מהירים⁶, הם פירושים מוכנים ("צרכנות") של אנשים אחרים, שלכאורה מקצועיים⁷ בנושא.

<https://www.seferhayashar.com>

¹ הסופר יודע שהעם יסטה, לדוגמה: "העם של יהוה" הוא; עברים/בני ישראל/בית יעקב/עם ישראל. לעם שקיים היום קוראים "העם היהודי". אין דבר כזה בספר תורת משה "עם יהודי" ואין עם כזה שמוזכר בספר/חזרה. הפעם הראשונה בספר תורת משה שמופיע בכלל שם עם צירוף אותיות "יהודי", הוא השם של אשת עשו (לפני שיהודה נולד בכלל, כלומר, מבחינה ספרותית, הסופר השתמש בשם הזה כדי לתאר את אשת עשו שמררה את רוחם של יצחק ושל רבקה), בראשית פרק כ"ו פסוק ל"ד/ל"ה: "ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי [ל"ה] ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה". והפעם הראשונה שיש קבוצה שנקראת "יהודים" במקרא היא בכלל בספר מלכים ב' פרק ט"ז פסוק ו': " בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות (וארומים) [ואדומים] באו אילת וישבו שם עד היום הזה". ספר תורת משה הוא ספר הברית וברית היא חזרה, האם נראה למישהו שהוא יכול לבוא עם שם אחר והתנהגות אחרת ממה שכתוב בחזרה, ולגבות את החזרה?!

² ספר שמות פרק כ"ד פסוק ז': "ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע".

³ ספר דברים פרק ד' פסוק ב'. פרק י"ג פסוק א'.

⁴ רגש הוא כוח (אנרגיה) שמניע תהליכים.

⁵ הפתרון הוא "אפשרות של מציאות עתידית" שנכנסת בין האדם (הרציונל שלו) לבין פחדיו (רגשותיו).

⁶ הפרשנויות החיצוניות מנסות לקצר תהליכים עבור הקורא על ידי זה שהן מביאות פירושים נקודתיים, ובכך גם המפרש, וגם הקורא שלו, מאבדים את האמת שנמצאת בתמונה הגדולה.

⁷ לא לשכוח, אדם מקצועי הוא אחד שמתפרנס מכך, ואם על כך פרנסתו, הרי הוא איננו יכול לעסוק בידע בצורה נקייה. יש רק דרך אחת לעסוק בידע והיא לאותו צורך שהוא נוצר והוא בריאה/התפתחות, והתפתחות לא יכולה להתרחש ללא חופש, ופרנסה היא השתעבדות ולכן אי אפשר גם להתפרנס מהתרה וגם לדעת אותה – זה אחד מהשניים.